

PRZESŁYSZENIE (2) *sb n*

Pierwsze oraz drugie e jasne; końcowe e z tekstów nieoznaczających pochyleń.

sg [N przesłyszeni(e).] ◊ G przesłyszenia (1). ◊ [D przesłyszeniu.] ◊ A przesłyszeni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przesłyszeć.

Wysłuchanie, zapoznanie się z czymś zeznaniem w celu wydania wyroku, opinii; audientia JanStat (2) :

[*przesłyszenie czego: nych iego M. raczi zełlacz obermana iednego, a my telłch drugiego kv przelłifzenyv, y zamknyenyv rzeczi ZapWpolActCon 1537 9/97v; ListyPol II 1549/415; jest petycyj wielu set ludzi przesłyszenie i za nimi przyczyny. AktaSejmikPozn 1590/120.*]

przesłyszenie czyje [= kto wysłuchuje] (1): iż gdy niektórzy o nieiákié złé vczynki/ álbo wyłtępkj przed nas do przelłyszenia náłzého bywáią wyzwáni/ tedy állegią Pány álbo łwé przełóżoné SarnStat 580.

Zwrot: »pozwać na przesłyszenie« (1): A jż kazał jch [Chrystus ludzi] kilka pozwacz na przelłyszenie A potem Senat oładzył. RejKup y2.

[*Wyrażenie: »przesłyszenie krzywd«: chcieliłmy Wam tym to pisaniem naszym oznajmić, żądając Was, iżbyście [...] ktoregokolwiek czasu ku przesłyszeniu i obejrzeniu takowych krzywd i uciskow, o ktore skargi są, tam zjachali a nam potym tego dostateczną sprawę żebyście dali. ListyPol II 1549/415.*]

[*Szereg: »przesłyszenie i obejrzenie«: ListyPol II 1549/415 cf Wyrażenie.*]

Cf PRZESŁYSZEĆ